

Il Giardino Armonico mostra a Torroella el genuí esperit barroc del versionat compositor

L'altre adagio d'Albinoni

MARICEL CHAVARRÍA
Barcelona

De vegades, una versió contemporània d'un tema barroc, com és el cas de l'*Adagio en sol menor* d'Albinoni arreglat per Remo Giuzotto a mitjans del segle XX, té tant d'èxit que es tendeix a oblidar que 'Albinoni' no és part del títol de l'obra, sinó el cognom del gran compositor venecià que va rivalitzar fins i tot amb Vivaldi.

"No estic tan segur d'aquesta rivalitat", diu al telèfon Giovanni Antonini, director i flautista del desitjat Il Giardino Armonico, que avui torna al Festival de Torroella. "Tots dos eren part del setecent venecià, juntament amb Alessandro i Benedetto Marcello, els més famosos compositors de la ciutat. Aquella música conduïa directament al classicisme, eren els últims moments del barroc".

D'Albinoni tothom en coneix el cèlebre adagio, però Il Giardino Armonico interpretarà el *Concert espanyol a cinc cordes i baix continu en Do menor* i l'*Adagio per a dos violins i baix continu*. "El que coneix tothom és en realitat la creació d'un musicòleg que construeix una peça neoromàntica. És el més conegut d'Albinoni, però no és seu, així doncs, serà interessant per al públic escoltar el veritable Albinoni". Sonarà amb flauta i basso continu, dolç, lent, amb la veritable qualitat d'aquesta música.

ULLSTEIN BILD / GETTY

El flautista i director Giovanni Antonini encara avui a Torroella l'obra de Vivaldi i la d'Albinoni

"Aquesta cèlebre creació neoromàntica no és seva; serà interessant escoltar el veritable Albinoni"

El programa que proposa el milanès Antonini són concerts, simfonies i sonates amb què es podrà viatjar per aquell nord d'Itàlia dels segles XVII i primera meitat del XVIII, quan Venècia era un

centre musical prominent.

"En aquella època, els instruments de corda i especialment el violí eren centrals en les composicions. Però també tocarem dos concerts de flauta de Vivaldi, menys coneguts, i així descobrirem aquest altre costat", afegeix.

Així mateix s'endinsaran en Tarquinio Merula, pioner en el desenvolupament de la moderna cantata, i Giovanni Legrenzi, que va néixer a prop de Bèrgam, però es va instal·lar aviat a Venècia, i és un enllaç crucial entre Gabrieli i Vivaldi. De fet, Vivaldi tenia 14

anys quan ell va morir, als 63.

"La seva música mostra el camí que porta a Vivaldi, a la música instrumental pura per a violí. Era l'inici del desenvolupament del repertori per a grups de corda i s'aprecia tal com es va establir l'evolució: de menys moviment en l'últim barroc a l'allegro posterior. Al cap i a la fi, amb el segle XVIII comença la modernitat al món. La posició de l'ésser humà va canviar totalment amb els nous conceptes de l'univers de Galileo Galilei, i són els alboros de la ciència moderna", acaba.●